

ника, ако този клетникъ бы направилъ дѣцата ми таквызъ за каквыто ся надѣяхъ азъ природно да бѫдѫтъ; виждъ гы, думаше, испытай гы и сѫди.” — И наистинѣ като гы испыта съдникътъ и чу безумнѣтъ имъ отговори, издаде това достопамятно рѣшеніе: “Наставникътъ осуждамъ на смерть като убіца на ученицитъ си, а бащатжъ на глобъ отъ три тысячи жълтицы, не защото го е избралъ лошъ, понеже лесно може пѣкотъ да ся измами въ това, но защото е ималъ тѣзъ слабость да го държи толкозъ врѣме въ кѫщатжъ си, и като бѣхъ го уведомили за злонравството му.

Лудовикъ 9-й.

Лудовикъ 9-й, французскій царь, ималъ таквъзъ голѣмѣ наклонности къмъ правосудіето, щото въ самото си домородство още не оставялъ не паказванѣ неправдатжъ. Единъ отъ братіята му, човѣкъ безочлявъ и мачителъ запрѣлъ единъзъ единого отъ военныи чиновници съ